

I. W. W:n Järjestötoiminnan Lamaantumisen Syistä

Kirj. PAUKKU

(Jatkoa elokuun numeroon)

TÄMÄ "uusi" oppi antoi tilaisuuden Ameri-
kassa oleville poliittisiin ryhmiin kuulu-
ville vanhoille sosialidemokraateille nous-
ta taistelevuun voimaperäisemmin I. W. W. liit-
toa vastaan, jota vastaan he olivat aikaisem-
minkin taistelleet. Nyt tämän "uuden" uskon
avulla he voivat sitä tehdä paremmalla me-
nestyksellä kuin ennemmin. Heidän taistelunsa
tätä järjestöä vastaan sai sen jälkeen vain
uuden muodon, mutta pohjaltansa se oli samaa
kuin mitä se oli aikaisemminkin ollut: toiminta
koko järjestön hävittämiseksi.

Uusi taistelutaktiikka sisälsi sen vain uutta,
että tunnustettiin I. W. W. liitto muuten hy-
väksi, mutta sen olisi yhdyttävä siihen vasta
perustettuun Kolmanteen Kansainväliseen, joka
sanottiin olevan maailman vallankumouksen
johtaja. Jos se sen tekisi, niin sitten se saisi
järjestää työläisiä edelleen, muussa tapauksessa
siltä tullaan ottamaan pois oikeudet esiintyä
kumouksellisena työväen taloudellisena järjes-
tönä.

Oli luonnollista, että tämä tällainen suhtau-
tumisen kommunistien taholta tähän järjes-
töön synnytti hämmingin järjestön jäsenten
keskuudessa, sillä Venäjän vallankumouksen
puolella oli koko järjestön jäsenistön myötätun-
to. Epäilystä järjestön jäsenissä synnytti ai-
noastaan se selkeä, että Amerikassa tämän maa-
ilman vallankumousta johtavan liikkeen ympä-
rille heti alussa kerääntyi sitä samaa ainesta,
joka oli koko elämänsä tapellut I. W. W. liittoa
vastaan.

Osa jäsenistä I. W. W. liitossa otti kuitenkin
aluksi sellaisen kannan tähän kysymykseen
nähdessä, että vaikka kommunistisen liikkeen joh-
dossa onkin sama vanha sosialidemokraattinen
aines, niin sen liikkeen puolella, Venäjän kumou-
stapahtumien vuoksi, on koko maailman
työväenliikkeen myötätunto, joten siihen liike-
keeseen pitäisi koettaa suhtautua sovinnollisesti,
vaikkakin aliarvioimista taloudellisen työväen-
liikkeen merkityksestä oli alunalkaenkin havait-
tavissa tämän uuden liikkeen taholta.

Tämän kysymyksen ratkaiseminen ei kuiten-
kaan ollut niin helppo asia järjestön keskuu-
dessa. Se kuljetti järjestön jäsenten huomion
pois järjestön varsinaisten tehtävien edistämi-
sestä juuri tällä tärkeällä hetkellä, jolloin ka-
pitalistien taholta hyökättiin kaikkialla järjes-
tön hävittämiseksi ja koko jäsenistön yhteistä

työskentelyä olisi kaikkein kipeimmin kaivattu
järjestön säilyttämiseksi.

Jälestäpäin katsoen tätä kysymystä ei voi tar-
kalleen sanoa kumpi menetelmä olisi ollut parempi,
mennä joukkona mukaan ja tehdä sillä kertaa
kommunistien hyökkäys mahdottomaksi, kun
kapitalistien taholta voimakkaasti hyökättiin
järjestöä vastaan, rakentaa järjestöä voimak-
kaammaksi ja sitten joukkona taas palata takaisin,
kun toisesta vaarasta olisi ollut pahin kohta
torjuttu ja tämä "maailman vallankumouksen
johtava liike" olisi kerinnyt paljastaa todellisen
karvansa, minkä se myöhemmin sitten selvemmin
tekikin itse suurille joukoillekin.

Järjestön viralliseksi kannaksi kuitenkin tuli
kieltäytyminen menemästä mukaan. Se antoi
kommunisteille tilaisuuden nousta julkisotaan
järjestöä vastaan, jossa sodassa he eivät keinoja
säästäneet. Kaikki tämä tapahtui Venäjän
vallankumouksen nimessä, jonka puolella silloin
oli suurelta osalta työväen myötätunto ja kai-
ken lisäksi I. W. W. liittoon kuuluvan jäsenis-
tönkin myötätunto. Kuitenkin tällä kysymyksellä
oli suuri merkitys järjestön toiminnan edistymiseen
nähdessä juuri niihin aikoihin, jolloin sen
olemassaoloa uhattiin kapitalistien taholta ja
voivat sen merkityksen vasta työväenliikkeen
historian kirjoittajat asettaa paikoilleen tulevai-
suudessa. Joka tapauksessa kommunistit vallan
saatuaan olisivat I. W. W:n hävittäneet, kuten
he ovat hävittäneet kaikki muutkin taloudelliset
järjestöt, joissa ovat valtaan päässeet, mutta
olisiko se hävitysyritys siirtynyt otollisem-
paan aikaan kuin mitä silloin oli, sitä ainoas-
taan kannattaa ajatella. Osa Europan syndika-
listisista järjestöistä, jotka ovat lähinnä I. W.
W:n periaatetta — meni mukaan, mutta tulivat
myöhemmin hävitetyiksi kommunistien ja kapi-
talistien yhteisillä voimilla. Tätä vaaraa tuskin
olisivat välttää I. W. W:kään.

Järjestön sisällä tapahtunut hajaannus ja sen vaikutus.

Järjestön taktiikassa tapahtuneista virhetistä
järjestöhistorian myöhemmillä ajoilla meillä jä-
senistöllä olisi myöskin sängen paljon oppimista,
jos ne tulisivat vain otettua huomioon siltä kan-
nalta. Epäilemättä I. W. W:n sisäinen hajaannus,
joka tapahtui kuutisen vuotta sitten, oli järjes-
tölle tuhoisa isku. Sen valossa asioita kat-
seltuna tulevaisuudessa sellaisten tapausten uu-
siutuminen voitaisiin estääkin. Riitä, jonka poh-

jana oli se, että järjestötoiminnalla ei oltu saatu aikaan niin paljon kuin olisi pitänyt saada, jakoi järjestön kahtia ja taistelemaan hetkeksi toisiansa vastaan. Tätä tekoa on nyt saatu katua kummaltakin puolelta. Kapitalistiluokka siitä taistelusta on korjannut sadon.

Vaikka tämän riidan pohjana todellisuudessa ei ollut mitään muuta kuin se, että miten järjestötoiminta saataisiin tehoisammaksi, johti se lopulta siihen lyhytnäköisyyteen, että jaettiin joukot kahtia, uskossa että siten menestyttäisiin paremmin. Nähtiin syy taistelujen menestyksiin siinä että järjestön asioiden määrääminen kuului liian suurille alueille; että se pitäisi muuttaa alueellisemmaksi luonteeltaan; antaa kullekin teollisuusunionille oma määräämisvaltansa. Siten tehden onnistuttaisiin paremmin.

Vaikka tällä toimenpiteellä lyhytnäköisesti katsottuna olisi saatukin jotain alueellista toimintaa hiukan tiiviimmäksi, niin olisi se toiselta puolen johtanut teollisuuksittain järjestymisen periaatteista luopumiseen ja koko luokkaa käsittävien taistelujen epäonnistumisiin lopulta. Näillä järjestötaktiikan ja rakenteen muutosyrityksillä eivät kuitenkaan olisi asiat korjautuneet, vaikka ne vaatimukset olisivatkin alkuaan lähteneet halusta saada enemmän aikaan järjestön avulla korjauksia työläisten elämään kuin mitä siihen mennessä oli saatu.

Kuitenkin tämän sisäisen riidan tuottamaa tulosta voidaan asiallisesti pitää järjestön historian siihenastisen loistokauden päättäjäläsnäytteenä, jossa näytteessä mahdollisesti olivat kapitalistiluokan kynnet, kätyriensä kautta, myöskin pelissä, kiihoittamassa järjestöä sisältäpäin hävittämään pyrkiviä voimia. Sillä olihan järjestön tuhoamiseksi aikaisemmin tehty kaikki mitä oli suinkin voitu kapitalistien taholta ulkoapäin.

Mitenkä tämä järjestölle näin suurta tuhoa tuottava repeämä olisi ollut estettävissä? Se on hyvin vaikea sanoa. Mutta yksi keino, jonka nämä järjestöjen sisäiset riitajutut ovat meille opettaneet, on se että tehdään sisäisen riidan olemassaolo julkiseksi niin pian kuin sitä alkaa jossakin ilmenemään. Jos sen toimenpiteen avulla ei riitaa jäsenistö kykene hävittämään ennen kuin se kerkiää niin suureksi, että se al-

kaa uhkaamaan järjestön elämää, niin mitään muutakaan pätevämpää lääkettä ei sille liene. Mutta jos asiaa, josta jäsenistön keskuudessa syntyy erimieltä, yritetään siten korjata, että tehdään vaikkapa yhteinenkin päätös, että siitä ei sen enempää puhuta, niin silloin todellinen korjaus asiassa on jäänyt kokonaan tekemättä. Se alkaa vaivata jäsenistön mieltä, että se olisi pitänyt korjata.

Tämä tärkeä asia unhottui järjestömme jäseniltä viimeisen riidan edellisinä aikoina, kuten sen selkan ovat monen muunkin työväen järjestön jäsenistöt unohtaneet sisäisten riitain yhteydessä. Jos järjestökysymyksistä syntyviä erimiellisyksiä ei onnistuta korjaamaan ennen kuin jäsenistö on jakautunut päättävästi kahtia, niin sen jälkeen tulee vain repeämä, mutta ei mitään todellista korjausta asiassa.

Pystyykö I. W. W. liitto nousemaan tästä lamaannuksesta johon se on vuosien varella kulkenut niiden monien seikkojen vaikutuksesta, joita aina eteenpäin rientävä aika järjestöjen ratkaistavaksi kuljettaa? Tällainen kysymys pyörii ehkä monenkin järjestömme jäsenen mielessä.

Tähän kysymykseen vastaaminen olisi ennustelua tulevaisuuden varalta, jossa on moni erehtynyt. Kehitys saattaa muuttaa asiat toisellaiksi sen jälkeen kun on ennustettu. Emme siis yritäkään ennustella. Mutta sanomme vain näin: Ei vielä tähän mennessä ole mikään toinen järjestö ottanut I. W. W:n paikkaa. Ja niin kauan kun ei sitä mikään muu täytä, on se I. W. W:n itsensä täytettävä. Toinen yhtä varma asia on se, että työläiset tarvitsevat sellaista järjestöä kuin I. W. W. on, vapauttaakseen itsensä kapitalistisesta palkkaorjuudesta.

Jos kehitys taas luo uusia ja oloihin vielä paremmin sopivia järjestöjä kuin mitä tämä järjestö on, niin sellaista on tervehdittävä ilolla. Mutta tähän mennessä eivät vielä merkit sinne päin viittaa. Siksi järjestömme jäsenten ja järjestölle myötämielisten olisi koottava voimansa yhteen, rakentamaan I. W. W. entistä kykenevämmäksi taistelemaan työläisille jokapäiväiseen elämään tarvittavia parannuksia ja järjestämään työväestöä kykeneväksi nousemaan tämän työllä luodun maailman herraksi.

